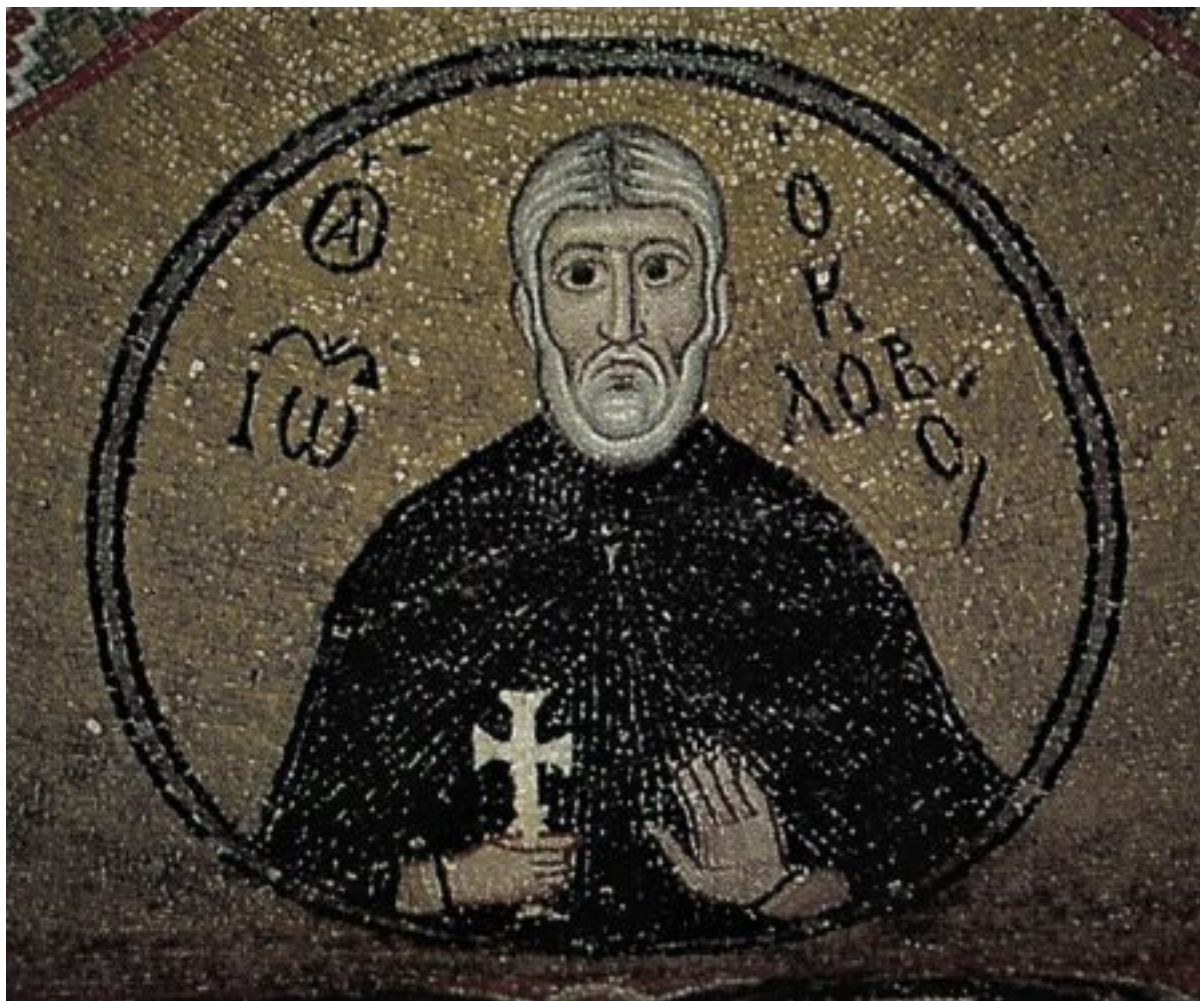

2 Απριλίου 2021

Άγιος Ιωάννης Κολοβός, Η σύντομη μετάνοια της πόρνης

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Ιωάννης Κολοβός. (Ψηφιδωτό). Μονή Οσίου Λουκά Βοιωτίας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποιες νέες, που λεγόταν Ταϊσία, πέθαναν οι γονείς και έμεινε ορφανή. Αυτή τότε μετέτρεψε το σπίτι της σε ξενώνα των πατέρων της Σκήτης και για πολύν καιρό τους δεχόταν και τους φιλοξενούσε. Όταν όμως ξόδεψε όσα είχε, άρχισε να στερείται.

Την πλησίασαν τότε άνθρωποι διεστραμμένοι και την έβγαλαν από τον καλό δρόμο. Και ζούσε πλέον αμαρτωλά, έτσι που κατάντησε και στην πορνεία.

Όταν το έμαθαν οι πατέρες, λυπήθηκαν πάρα πολύ και κάλεσαν τον αββά Ιωάννη τον Κολοβό και του είπαν:

- Ακούσαμε για την τάδε αδελφή ότι ζει στην αμαρτία. Αυτή, όταν μπορούσε, είχε δείξει αγάπη σ' εμάς· ας τη βοηθήσουμε και εμείς τώρα, όπως μπορούμε. Κάνε λοιπόν τον κόπο να πας σε αυτήν και, με τη σοφία που σου έδωσε ο Θεός, φρόντισε για τη διόρθωσή της.

Πήγε λοιπόν ο γέροντας σε αυτήν, και είπε στη γριά που φύλαγε στην πόρτα:

- Πες στην κυρία σου ότι ήρθα.

Εκείνη τον έδιωξε λέγοντας:

- Εσείς παλιά της τα φάγατε όλα και τώρα είναι φτωχή.

Ο γέροντας επέμεινε:

- Πες της, και θα δει πολύ καλό από εμένα.

Ανέβηκε λοιπόν η γριά και ανέφερε στη νέα για τον γέροντα.

Ακούγοντάς την εκείνη είπε:

- Αυτοί οι μοναχοί όλο γυρίζουν κατά την Ερυθρά Θάλασσα και βρίσκουν μαργαριτάρια.

Στολίστηκε λοιπόν, κάθισε στο κρεβάτι και είπε στη θυρωρό:

- Φέρε τον εδώ.

Όταν μπήκε ο αββάς Ιωάννης, κάθισε κοντά της και, κοιτώντας την στο πρόσωπο, της είπε:

- Τι σε έκανε να απορρίψεις τον Ιησού, ώστε να φτάσεις σε αυτή την κατάσταση;

Αυτή, ακούγοντας τα λόγια του, πάγωσε· και ο γέροντας, σκύβοντας το κεφάλι, άρχισε να κλαίει πικρά.

- Αββά, γιατί κλαις; τον ρώτησε.

Αυτός σήκωσε λίγο το κεφάλι του, και σκύβοντας πάλι είπε:

- Βλέπω τον σατανά να χορεύει στο πρόσωπό σου, και πώς να μην κλάψω;

- Υπάρχει μετάνοια, αββά; ρώτησε η κόρη.

- Ναι, της είπε ο γέροντας.

Και εκείνη πρόσθεσε:

- Πάρε με, όπου νομίζεις.

- Πάμε, είπε ο γέροντας, και αυτή αμέσως σηκώθηκε να τον ακολουθήσει.

Ο γέροντας παρατήρησε ότι δεν άφησε καμιά παραγγελία για το σπίτι της και θαύμασε.

Κοντεύοντας στην έρημο, τους πρόλαβε το βράδυ. Και ο γέροντας της ετοίμασε ένα μικρό προσκέφαλο, το σταύρωσε και της είπε να κοιμηθεί εκεί. Έκανε έπειτα και για τον εαυτό του πιο πέρα και αφού τέλειωσε τις προσευχές του πλάγιασε και αυτός.

Τα μεσάνυχτα ξύπνησε και βλέπει κάτι σαν δρόμο από φως να ξεκινά από αυτήν και

να
καταλήγει στον ουρανό, και είδε τους αγγέλους του Θεού να ανεβάζουν την ψυχή της. Σηκώθηκε, πλησίασε και τη σκούνησε με το πόδι.

Όταν κατάλαβε ότι ήταν νεκρή, γονάτισε με το πρόσωπο στη γη και παρακαλούσε τον Θεό.

Και άκουσε μια φωνή να του λέει ότι η μία ώρα της μετάνοιάς της έγινε δεκτή περισσότερο από τη μετάνοια πολλών άλλων, που διαρκεί πολύν καιρό, αλλά δεν έχει θέρμη.

Απόσπασμα από τον «Ευεργετινό» τόμος Α', σ. 35-37 των εκδόσεων Το περιβόλι της Παναγίας.

<https://bit.ly/3sKI4wG>